

מלכות הכתר

היכל לימוד זכמת - הנסתר הקדמונית לנשים

מלכות הכתר

היכל לימוד זכמות - הגסתר הקדמונית לנשים

שיעור 56 – כח האמונה - כיצד נתפוס את המציאות מלא כל הארץ כבודו

לעילוי נשמת שלום אהרון בן שמואל זצ"ל
לעילוי נשמת מורי מנחם בן יששכר
לעילוי נשמת אביתר ישראל בן מאיר ז"ל
לעילוי נשמת סבטלנה בת רוניה ז"ל
לעילוי נשמת יהודה בן אורית ז"ל
לעילוי נשמת רוניה בת אולגה ז"ל
לעילוי נשמת ויקטוריה נועה בת סופיה ז"ל
לעילוי נשמת כל הנרצחים

לרפואת עילאי בן שושנה – אל נא רפא נא לה
לרפואת כל הפצועים והחולים בעם ישראל
לשמירה על החייל אייל בן סיגלית ולשמירה
על כל חיילי צה"ל

לשמירה וחזרה לשלום של החייל אוראל בן מדלן מזל
וכל חיילי צה"ל צבא השם.
ליהוא בן דגנית בת מרסל בהצלחה בכל הדרוש לזכויותכם

- המושג עולם – מלשון להעלים, הפך הגילוי

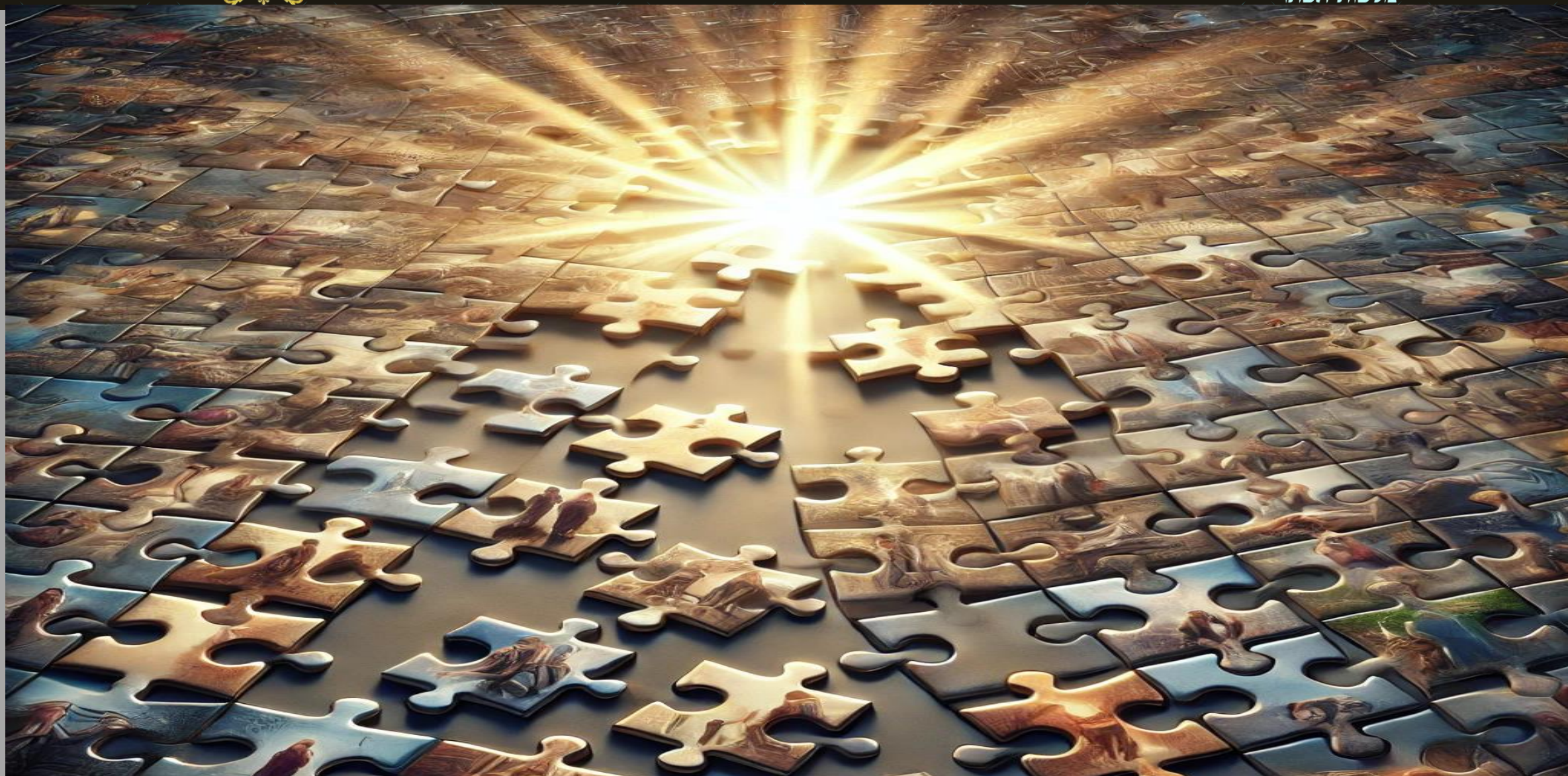
- בעולם הזה המידע נעלם
- המטרה לפתוח את המנעול של ההעלם

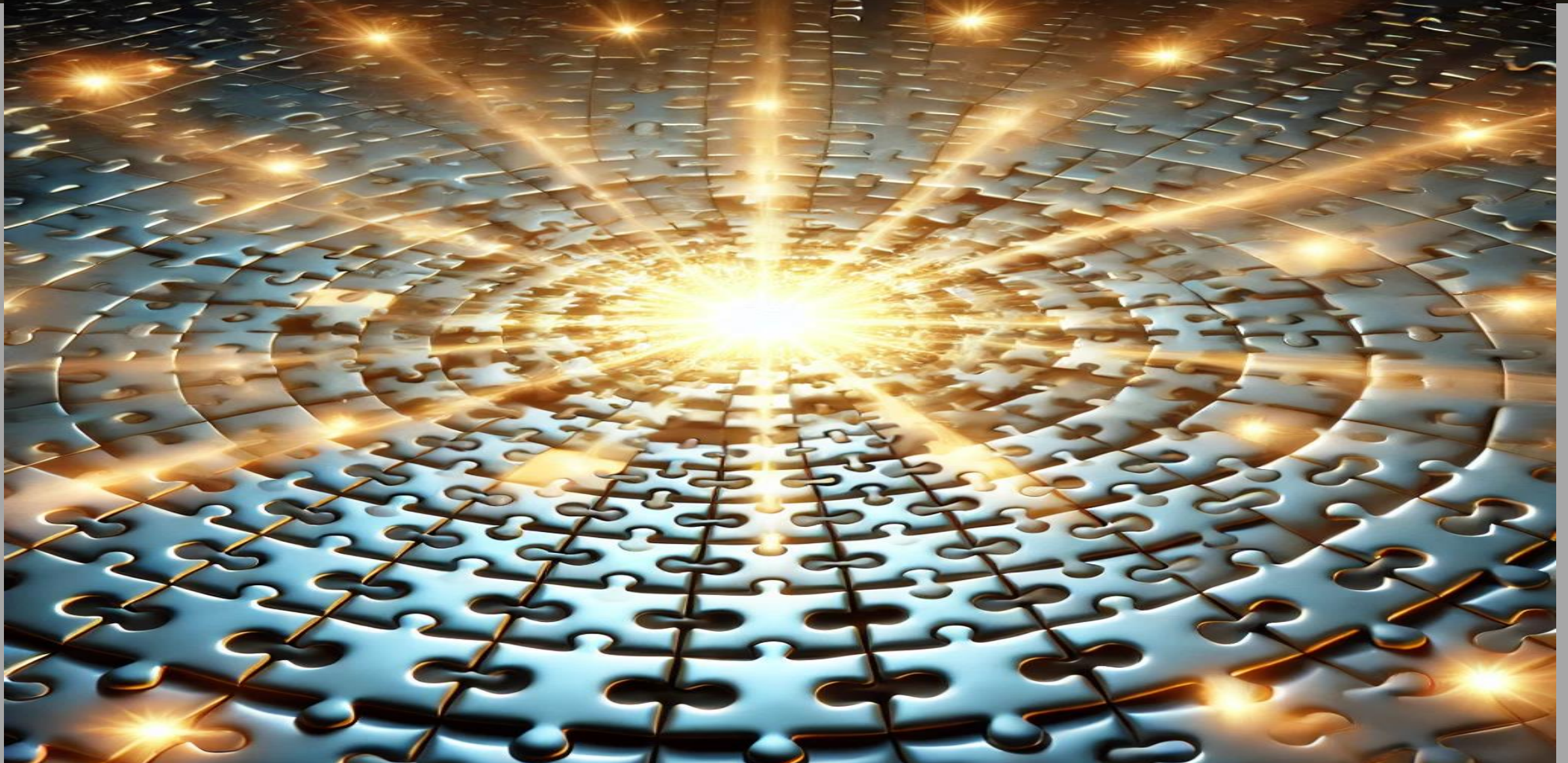
למה חשוב מאד מאד מאד שכל אחד יפרוץ את "מנעול ההעלם" ?

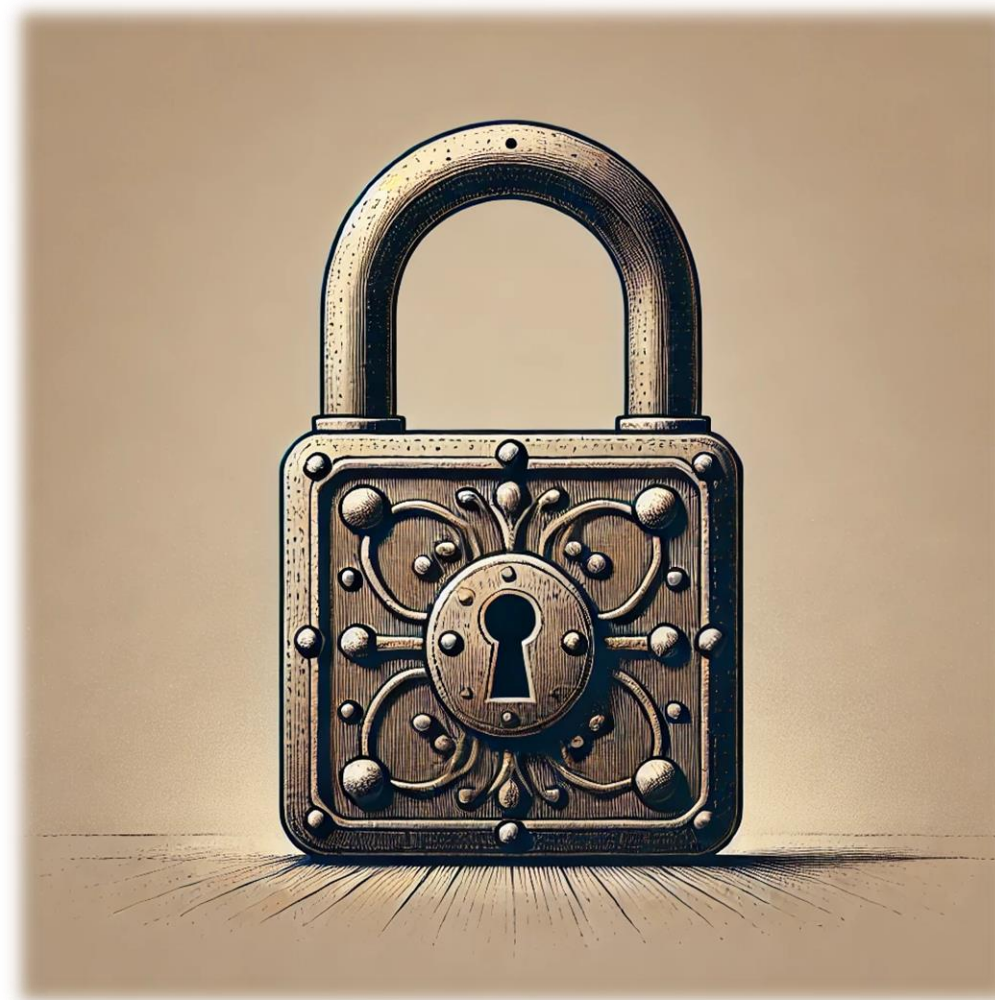
- כל עוד יש העלם הנפש תהיה עצובה ועצורה והאדם יהיה חולה
- על הנשמה פועל חוק רוחני שהיא רוצה לחזור למקור שלה

טו. בתורה קלג', הביא רבנו, בשם הבעש"ט זצוק"ל וז"ל:
ואמר: אוי ואבוי, כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים,
והיד הקטנה עומדת בפני העיניים ומעכבת מלראות אורות גדולים.

- דעת = חיבור
- האדם צריך לדעת את כל העולמות כולם, כולל המלאכים שזה הרבדים העדינים של המציאות, ואין סיכוי לקרוא את זה מספרים...
- אין יכולת להשכיל, צריכים לדעת.
- לדעת זה להתחבר יותר לרבדים היותר פנימיים.
- כשאנחנו מתחברות לרובד הפנימי אנחנו נדע באופן אוטומטי את הידע שכבר נמצא
- חז"ל אמרו: אנחנו לא באמת לומדים, אנחנו מגלים/נזכרים
- אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו

אופס....
יש בעיה....

מה עושים עם מי מתייעצים ?

הבעל שם טוב הקדוש והמנעול

יהודי אחד הגיע לבעל שם טוב הקדוש ממרר בבכי, ואמר: "הרב חייב לעשות נס ולהציל את הבן שלי"! בני חולה מאוד, ושום דבר שהביא לרפואתו.

הבין הבעל שם טוב הקדוש שמדובר במקרה קשה מאוד, וקרא מיד לשמשו וביקש שיביא מניין של עשרה יהודים גנבים.

והבקשה היתה תמוה מאוד בעיני השמש, והתעלם הבעל שם טוב הקדוש מתמיהת השמש, והאיץ בו לרוץ מיד ולהביא את הגנבים.

הלך השמש וחיפש בעיירה אנה ואנה, מצא את מוישי הגנב, ושכנע אותו להיענות לבקשת הבעל שם טוב הקדוש, ולהגיע אליו, וגם את דוד שהיה טומן ידו, מפעם לפעם במה שאינו שלו הצליח לשכנע, וכך המשיך לחפש ולשכנע, עד שהצליח לאסוף מנין גנבים.

והגיעו לבעל שם טוב הקדוש, ולאחר שדיבר לליבם, עמדו הגנבים להתפלל מעומק ליבם, והנס קרה – ותוך זמן קצר הילד התחיל להבריא ונעמד על רגליו.

נדהמו כולם מהנס הגדול, ושאלו החסידים את הבעל שם טוב הקדוש בתמיהה, מדוע ביקש דווקא מנין יהודים גנבים? והלוא היה אפשר לבקש יהודים פשוטים וכשרים.

ענה על כך הבעל שם טוב הקדוש, המצב של הילד היה כה חמור, ששערי שמים היו נעולים בסורג וברית, וחשבתי לעצמי, שרק גנבים יוכלו לפרוץ את המנעול של שערי השמים...

וּפְרָצֶת יָמָה וְקִדְמָה וְצִפְנָה וְנִגְבָּה
וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשִׁפְחַת הָאָדָמָה
וּבִזְרָעָךָ.

בראשית כ"ח

לא העולם מכיל את הקדוש ברוך הוא אלא, הקדוש ברוך הוא מכיל את העולם

לפיכך, הקדוש ברוך הוא, באופן טבעי **הוא הוא, הבית של הכל.**
הבית של **הכל כולל את הכל,**
באופן אוטומטי **הוא המקיף להכל.**

בית זה דבר מאד מאד מקודש, כי הוא מסמל בכלל **את האור המקיף.**
זהו המקום שתמיד בעצם נותן לנו את:

- **זירת ההתרחשות,**
- **תפאורת המציאות,**
- **מסגרת הפעולה,**

או כל דבר אחר שאנחנו נחשוב או נדבר עליו, זה יהיה במרחב של **בית**

עולם קדמון הוא **הבית** של **עולם האצילות**

עולם האצילות הוא **הבית** של **עולם הבריאה** – בית המקדש הראשון

עולם הבריאה הוא **הבית** של **עולם היצירה** – בית המקדש השני

עולם היצירה זה **הבית** של **עולם העשיה** – בית המקדש השלישי

בגלל זה יש לנו גם שלושה **בתי מקדש**, והם כנגד:

- בריאה
- יצירה
- עשיה

הקדוש ברוך הוא כתב "קודים תכנותיים תודעתיים" = "תורה" שמגנים על השכינה שלא תהיה עליה החפצה.

ושהוא יוכל לשכון בתוכה, ויהיה להם בית, כי הוא רוצה להעניק לה את כולו.

על הקודים התודעתיים/האין סוף/כוחות רוחניים של עצמו – הוא הלביש – אוטארים רוחניים = שכינה

*** לזכור שאנחנו מדברים בהמשלות לאורות וכלים בתוך אין עוד מלבדו.
הפרשי פוטנציאלים של אותו אור, שמקבל ביטויים שונים

איך הקודים התודעתיים מגנים על השכינה ?

Seeing in the dark: Most people can see their body's movement in the absence of light

Date: October 31, 2013

Source: University of Rochester

Summary: With the help of computerized eye trackers, a new cognitive science study finds that at least 50 percent of people can see the movement of their own hand even in the absence of all light.

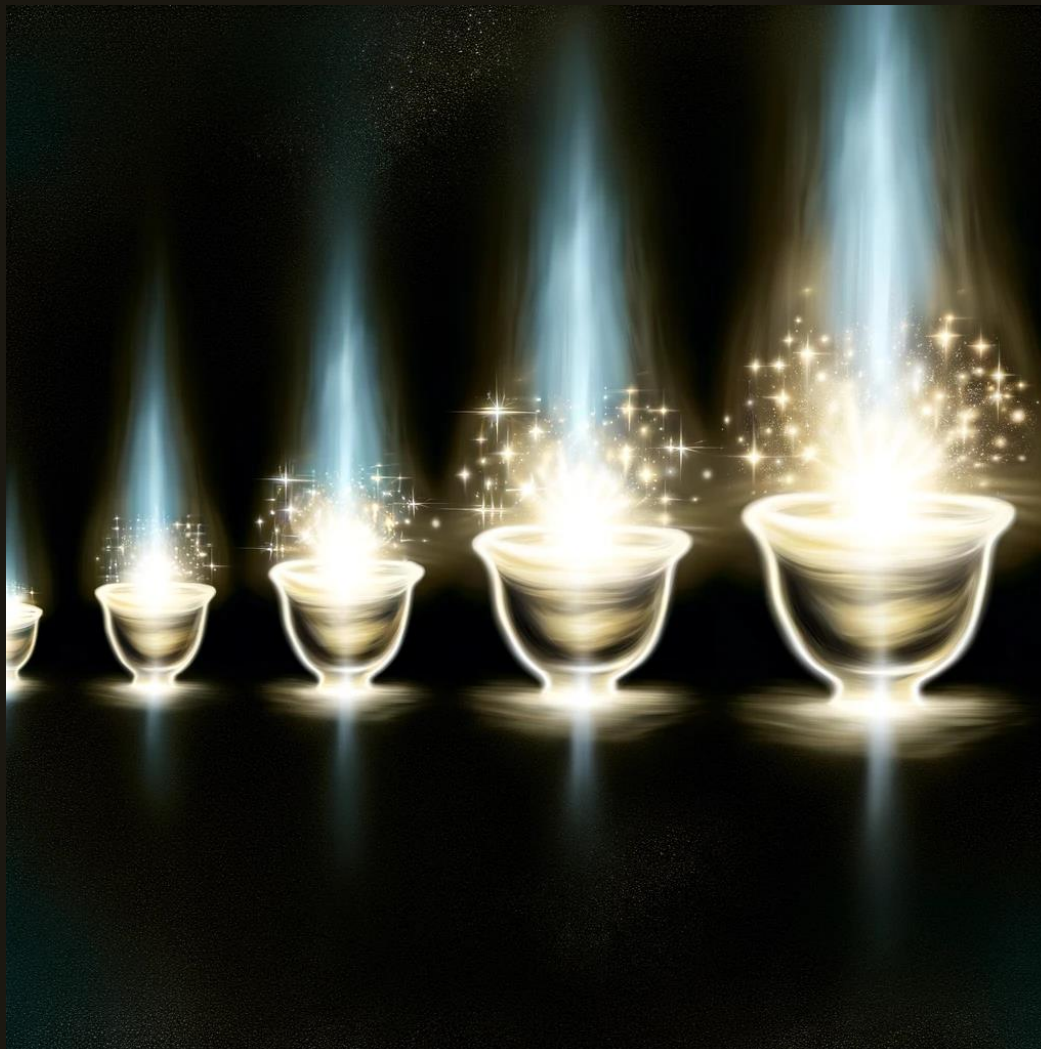

University of Rochester.

לאט לאט הקדוש ברוך הוא מוציא את השכינה, מהחושך אל האור
בעדינות בעדינות ... ללא שבירת כלים

וּפְרָצֶתָ יָמָה וְקִדְמָה וְצִפְנָה וְנִגְבָּה
וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשִׁפְּחֹת הָאֲדָמָה
וּבְזֶרְעֶךָ.

בראשית כ"ח

וּפְרָצֶתָ – וצרפת – מלשון לצרף

ואחר כן כבר התבאר לך על פי העדים כלם שאמרנו
 צירוף האותיות, רצוננו לומר בזה בחינת
 האותיות וסוד צירו"ף, הבחינ"ה לשו"ן היחודי"ם, וכללם
 בסודם גולגל"ת גלגו"ל גלג"ל הנשמ"ה, מגלג"ל
 השמימ"ה מגלג"ל השנ"ה והבחינ"ה האמתית, לא יתכן
 לאדם לדעתה ולהשיג אל מעלתה אלא אחר מה
 שתשמע, והיא שאתה צריך תחלה לאמת בלבבך בכל
 דרך שתוכל לאמתו, שהאותיות הם סימנים ורמזים
 בדמות מדות ומשלים בעצמותם, ונמצאו להיותם כלים
 להורות במ דרך ההשגה לאדם, ואצלינו הם בדמות

מקור : ספר החשק/
 המקובל אברהם אבולעפיא

- התורה משולה לאשה
- השכינה משולה לאשה

"כְּחוּט הַשָּׁנִי
שִׁפְתוֹתֶיךָ, וּמִדְבָּרֶךָ
נְאוֹה, כְּפֶלַח הָרִמּוֹן
רִקְנֶתְךָ, מִבְּעַד
לְצִמְתֶּךָ."

"הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי,
הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ
יוֹנִים"

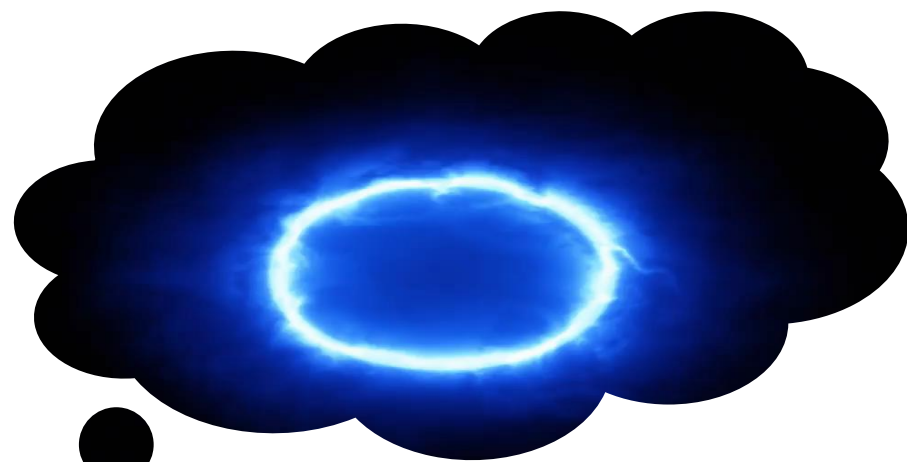
"אִם לֹא תִדְעִי
לֶךְ הַיָּפָה
בְּנָשִׁים"

- כל הדברים האלה מלמדים על קדושת האשה
- בית המקדש זה בית,
- זה דימוי נשי כי זה נוקבא זה מקום ההכלה

הגאולה – זה מצב למעשה, כהמשלה, שלקדוש ברוך הוא

כביכול **יש בית בעולם הזה**
ובבית הוא ביחד עם האשה שלו.
מצב שנקרא **"זיווג דלא פסיק"**

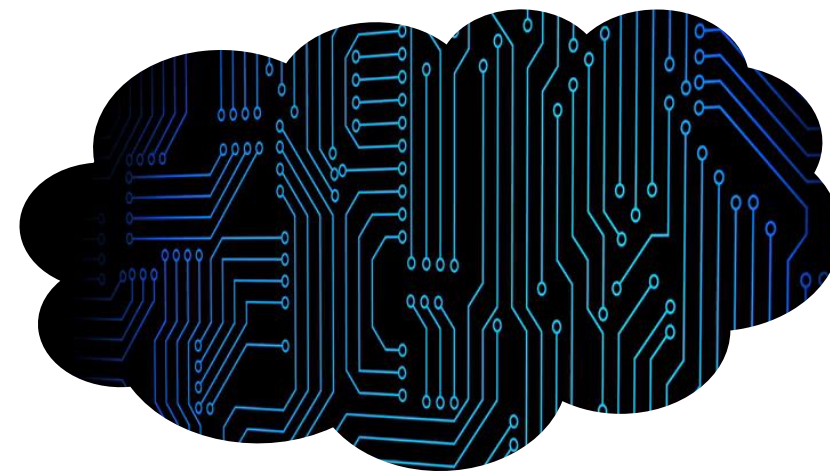

מצב בתודעה של השכינה, **שהתחברה בכל כליה**
עם משמעות האחד.

הגלות - "השכינה" נמצא כעת בגלות הדעת.

כי עדיין התודעה שלנו, דעת האדם
לא מקבלת /מתחברת /יודעת... את המשמעויות של
האחדות הפשוטה
שהקדוש ברוך הוא טמן בתוך כל דבר

מצב זה נקרא בהמשלה, **שאין לקדוש ברוך הוא בית**

מה מיוחד בבית של הקדוש ברוך הוא ?

שֶׁאֵין צוֹרֵךְ לִפְרוֹץ אֶף מִנְעוּל בַּבַּיִת שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
כִּי הוּא זֶה שֶׁמִּקְיִים עֲלֵינוּ אֶת מִצְוֹת הַכִּנְסַת הָאוֹרָחִים
בְּעוֹלָמוֹ.

למעשה, הכל כבר פתוח
למען השכינה

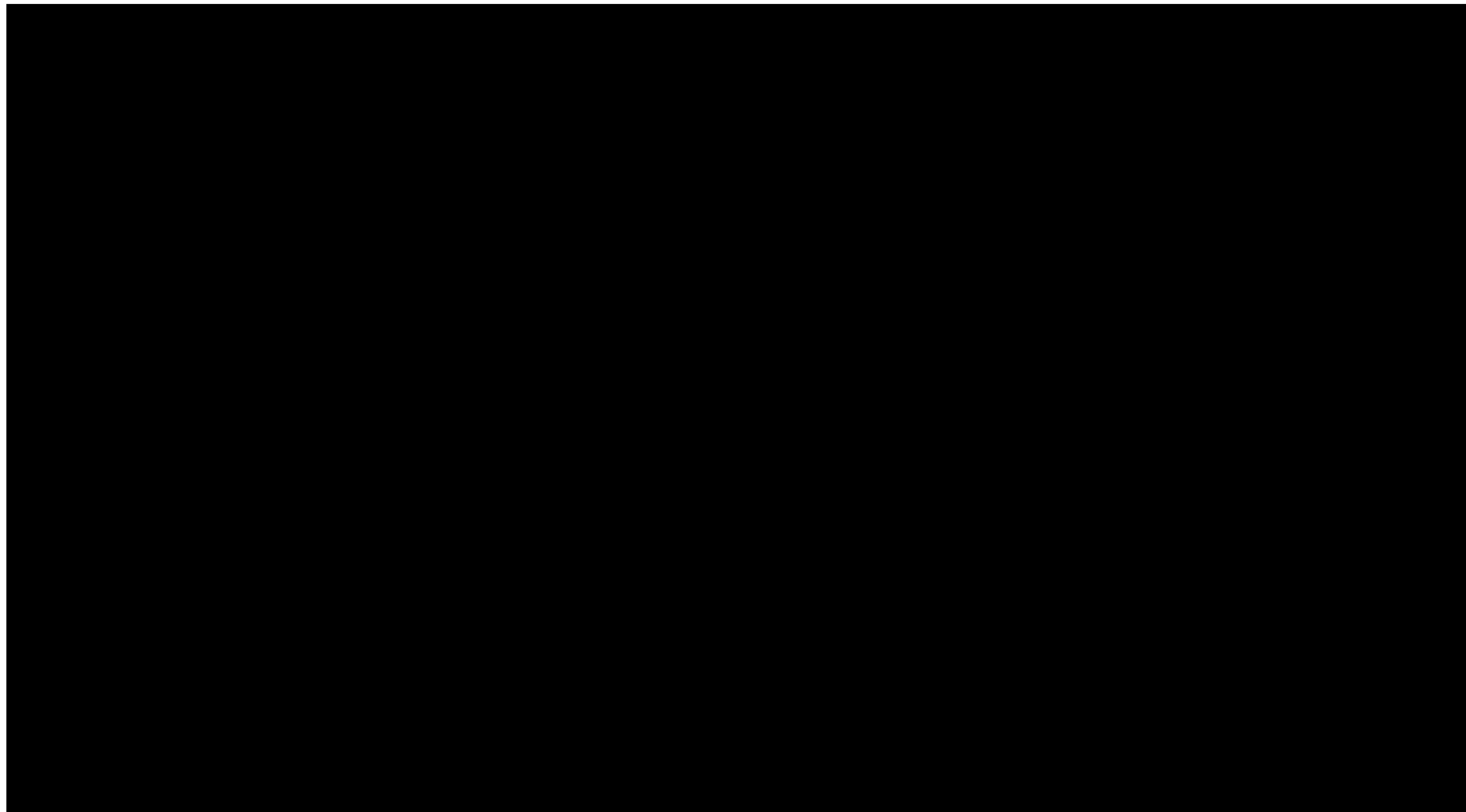
תנא דבי אליהו,
"מעיד אני עלי שמים וארץ, בין איש בין אשה, בין גוי
בין ישראל,
בין עבד בין שפחה, הכל **לפי מעשיו**, **רוח הקודש**
שורה עליו" רוח הקודש זו המחשבה שמייצרת את הקדושה

רוח הקודש עוזרת לנשמה להיות שלמה בכל מה שכיוון אליה
הקדוש ברוך הוא – מעבירה את הנשמה שלנו לדרך בראשית

המחשבה והשפה של **אדם רגיל** והמחשבה של **קודי התכנות של התורה** היא **לא**
אותה מחשבה ולא אותה שפה

רוח הקודש היא בעצם המתאם, בין כל החכמה התורנית לבין איך שאנחנו רואים שהמציאות מסתדרת

לרבינו מהרח"ו ב'שערי קדושה' בחלק ה' בשער הא', וזה לשונו:
ועתה בן אדם פקח עיניך מן העוורון, וראה כי כל טובות העוה"ז
הבל המה, מעשה **תעתועים**, ולמה תתגאה על הבריות. אם בקומה

יד. בליקוטי מוהר"ן תורה עח'.

מבאר רבנו הקדוש - כי מחמת גודל הארתו של בורא עולם, הוצרך
לצמצם עצמו, בתוך העולמות, כדי שתתגלה מלכותו.

- מטרת הכיווץ והצמצום, היתה לרדת בתודעה, לכן צריך ליצור עולם מקביל לצמצום
- ההשגה הראשונית לצאת מעולם הסמלים לעולם המשמעויות זה הכי קשה
אחר כך כשנפתח לנו זה כבר זורם אוטומטי
- בשביל לעזוב את העולם הזה ולעלות לעולם המחשבה,
צריך לנטוש את התפיסה של חמשת החושים
- סוד: " (במדבר טו, לט): **"וְלֹא תַתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֵתֶם זָנִים** אַחֲרֵיהֶם"
- אנחנו קולטים רק חוויה שהיא ראייה, ושמיעה... אנחנו **ניזונים** בעיקר מהם
- הרמה הכי נמוכה, עם מערכת העצבית שמזינה את המח ואת הקליטה שלנו הנמוכה ביותר
כי התרגלנו לקבל מידע רק בצורה כזו

הורדת אורות הבורא מעולם האין סוף עד לעולם הזה

הבורא מוציא לאור שפ"כ, שמותיו פעולותיו כינויו

י

אור הרצון נכנס לשכל עליון

ה

האור מתתרגם לעולם המחשבה/הרגשים/משמעויות

**היכן שהאור תקוע
שם תחל המחלה.**

ו

האור מתתרגם למידות/רגשות

ה

גוף/נפש – האור האלוקי מתתרגם בקבלת ביטוי בעולם הגשמי/ בא לידי מעשה / מתגלה בפועל

קוֹמַת שְׁלֹמֹה

לאור האלוקי חייב שיהיה ביטוי בעולם הזה

אם כן, איך נעלה לעולם המחשבה ?

כב. בתורה רלד', כתב וז"ל:

דע שסיפורי מעשיות מצדיקים, היינו ממה שארע להם, הוא דבר גדול מאד ועל ידי זה נטהר מחשבתו... ואזי נטהר מחשבתו ויכול לעלות אל עולם המחשבה, שזה נקרא עליית העולמות. כי המחשבה גבוה מאד, ומי שרוצה להכנס אל עולם המחשבה, צריך לשתוק... ואפילו אם ישתוק ולא ידבר כלל, עם כל זה יש בלבולים שמבלבלין המחשבה ומונעים אותה, ועל זה צריך טהרת המחשבה וזה על ידי סיפורי מעשיות כנ"ל. עכ"ל.

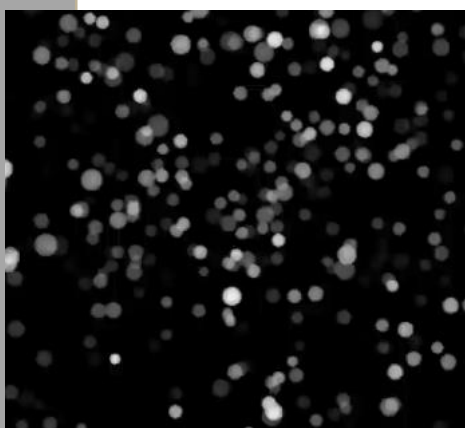
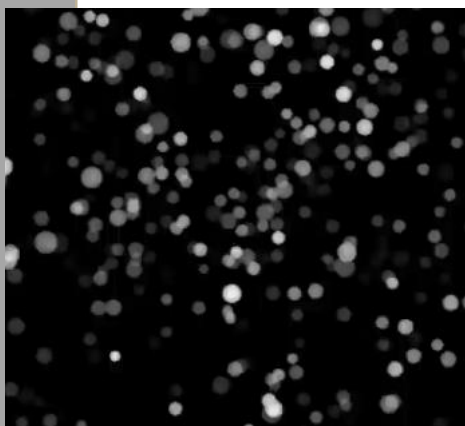
5

4

3

2

1

המעבר למציאות אחרת לגמרי, שמשם מתנהלים צדיקי האמת

”חכמי לב”

”אַתָּה תִּדְבֹּר אֶל כָּל חֲכָמֵי לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חֲכָמָה” שמות כח

יש צורך להיכנס לעולם עמוק יותר
העולם שנוצר לפני שנוצרו האותיות
ולשם נכנסים רק על ידי השגה רוחנית שנקראת:

”הרגש הזולת”
דרך הלב

טז. בתורה קנו', כתב רבנו וז"ל.

על הפסוק "לב טהור ברא לי" וכו' וזה לשונו: כי כשמדברים בינו לבין קונו, הוא בחינת רוח הקודש. דוד המלך ע"ה שהיה מעלתו גדולה מאד, ייסד מזה ספר תהילים. וכן כל אחד לפי בחינתו הוא בחינת רוח הקודש, כמו שכתוב "לך אמר לבי", כמו שפרש רש"י: לך - בשבילך ובשליחותך אמר לי לבי. שכל הדברים שהלב אומר, הם דברי ה' יתברך ממש. והוא בחינת רוח הקודש... ולזכות לזה צריך טהרת הלב. וטהרת הלב הוא על ידי שמתלהב ובוער לבו לה'

מזמור: וַיִּגְּלוּ מִי עֵתִיקָא קְדִישָׁא

ריבון עולמים, שולט הימים.
באבן בהו יחידה צפנת,
את טיפת אור התכלת,
למנורת המאור שם גזת.

צופן טל בראשיתך, יבקע, למזבח קודשך.

כי נטית קו התהו ונפרדו אבני הבהו.
מפולמות אבניך מוציאות מיי תכלית
לעולם.

עם קרוב היום, מיי עתיקא קדישא,
ימעיין משה, ימיי, ימען ליעודם.

ריבון עולמים, שולט הימים.
דברת אל הסלע לעיני עדתך.
נתת את אותותיך ונתן מיסריך.
כן הוא נתברך מזרע אברהם.
רבון עולמים שולט הימים.
פורש מצודתו על כל העולם.

שבעה רועים מטפטפים טפטפי-ה.
"טיפות המאור, נביעת מיי זכרון".
רועה אור שבעת ימים הקדוש.
טמן לחשיו במעיין ניסי, ראשון.
לטְהַרְת טבילת מקווה,
של דור משיח, אחרון.

ריבון עולמים, שולט הימים.
מיי הבריאה טבולים בדיבורך.
אור וכלי יתשמשו. אבני מיי שיש טהור
יבנו.

דברי מיי בהו מאבנם יבקעו,
במיי כסא כבוד יתלללהו.
מיי מלכות חדשה, יתעלו בקו הישר
אל סוכתך שמעל הכתר.

מבאר השבעה, גנזי משיח בן דוד,
יגלו לעולם.

משה רבינו, שבע שנים ביראו-שלם
בסוד יכתבם.

מנביעות ניסיי דימעותיו, של כיסופיי לב
אדם.

ריבון עולמים, שולט הימים.
יפוצו מעינתיך חוצה, ברחבות,
בחרת פלגי המים.

כל דבר שמישהו עבר אותו, במיוחד **המקובלים הקדמונים**,
האבות שלנו האמהות שלנו, הנביאים, הנביאות שלנו, מעצם העובדה שיש
לנו **ניורוני אמפתיה ומיקרוטובולים**, ואנחנו **קוראות בזה, לומדות על זה,**
הוגות בזה, מתבוננות בזה, זה מחבר אותנו מאד **לרקמה התודעתית**, ויש
פעמים **שבמח נרשם לנו כאילו עברנו** את זה בעצמנו.
אז המח מכין את עצמו, **והלב מתכוון לזה**
והמציאות מתחילה להשתקף.

לכן חשוב חשוב להתחבר אל הקדושה, **ולהעלות דברים לשורשם – "לתקן" –** מלשון להעלות אל הקו

פסוקי התורה הם "חיים", הם עם חיות ממש. אנחנו אומרים אותם, הם מקיימים לנו מציאות, אנחנו ממש מפעילים אותם. **אילו הם "פקודות" שהנשמה נותנת לגוף.**

הפעלת פסוקים בתורה שבתוכנו, נקראת: "ויאמר ויהי".
עצם העובדה שהקדוש ברוך הוא אמר "ויהי אור" הוא מאפשר את האפשרות
שהדבר הזה יפעל על האדם וספירת מלכות תעלה לספירת בינה, והדבר יקבל התהוות כאן

ה"ויהי" מאיר בנו זה פועל בנו, זו ההפעלה שמזרימה את האור בתוכנו ומייצרת לנו את המציאות.
"ויאמר אלוקים ויהי אור, ויהי אור" הכח הזה נמצא בנו.

האני האמיתי שלנו הוא

הצייר

- הדעת השקופה
- הדעת השקטה
- הדעת שמתוודעת
- לתוצאות המצטיירות
- על ידי הקב"ה

הקדוש ברוך הוא רוצה להעניק לנו את הענג שהוא מרגיש

לכן הוא אומר, תהיה מה שאני "אני אומן".

תורתי היא אומנותי

הקב"ה נותן לנו רשות לצייר במכחולי ציור העולמות שלו
הקב"ה מאפשר לנו להיות שותפים איתו

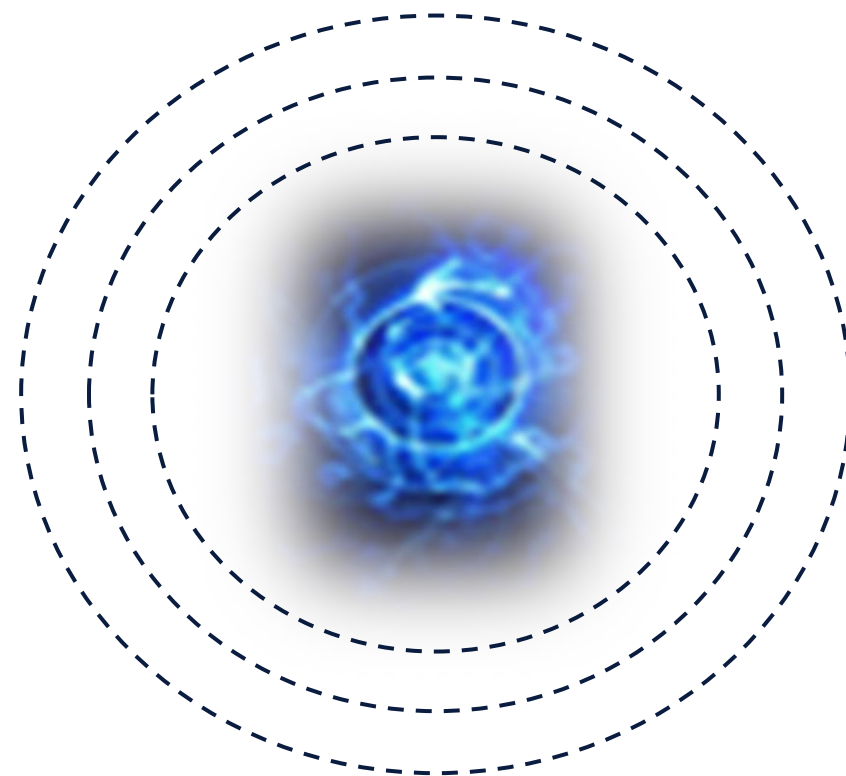
אבל ... לכל זה יש ספר הוריה – תורה
ויש לה כלל אחד – שלא נהרוס לו את הבריאה

וַיֵּדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבָךְ

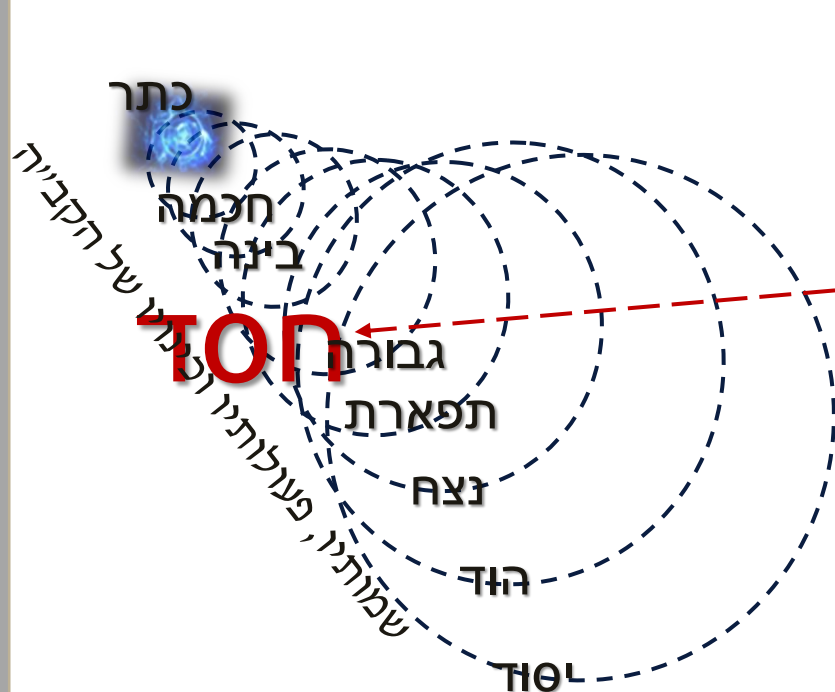

וַיִּנָּחֶם י.ה.ו.ה כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֵל לִבּוֹ

בראשית ו

הגות קבלית – Download – מחברים הדעת שלנו כל כך חזק למשהו עד שאנחנו נהיים אותו משהו – הרגש הזולת
אם נחזיק שם מסוים – יש בו עולם רוחני מלא – ואז אנחנו מקבלים את העולם שלו. – זה מואר בתוכנו

עלינו לזכור
העולם שלנו
הוא לא פיזיקאלי
הוא תודעתי.

גשמי- מלשון להגשים
את ביטויי האור
שמתפרטים
ודעת האדם
רק מתוודעת אליהם

ברגע שאדם **מהדד קונספט**
מסוים הוא יכול להתחבר
לתפיסות מציאות
לפי שורש הנשמה שלנו
על פי מדד עולם האמת
אחדות
הוא יהיה אותו קונספט
הוא "יילחם" עם הקונספט
הקונספט יולחם בו
יתעבר בו

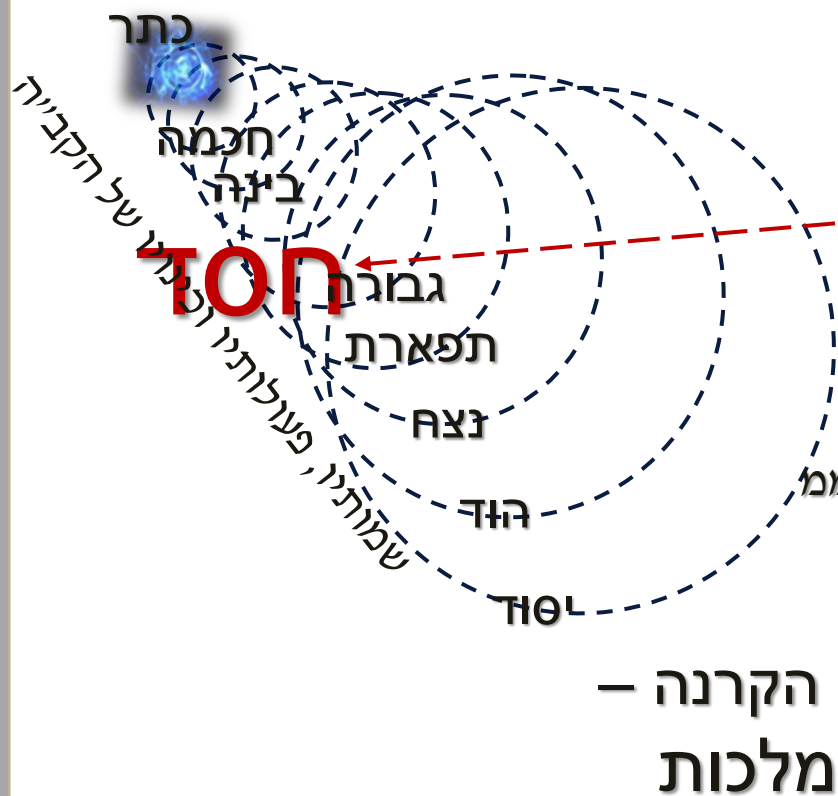
הקרנה –
מלכות – מסרים תודעתיים
תעתועי תודעה

מעצם צערו וגעגועו וכיסופיו לה' יתברך באמת. עכ"ל.

ופשוט הדבר, שעל ידי ציור השכל בדמיונו, כשמצייר בשכלו מה
 שמוציא בפיו, שיקל על האדם לעורר ליבו בתפילתו ואף להשיג
 בזה חידושים נפלאים של רוח הקודש ממש ולהגיע בייתר קלות
 לכל מה שחפץ רבנו לראות בנו בס"ד, ודי בזה לכל החפצים באמת.

יִדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ

החלק התודעתי שמתוודע
לתהליכים
הזדהות-היגב
(על פי הטבע הרוחני)

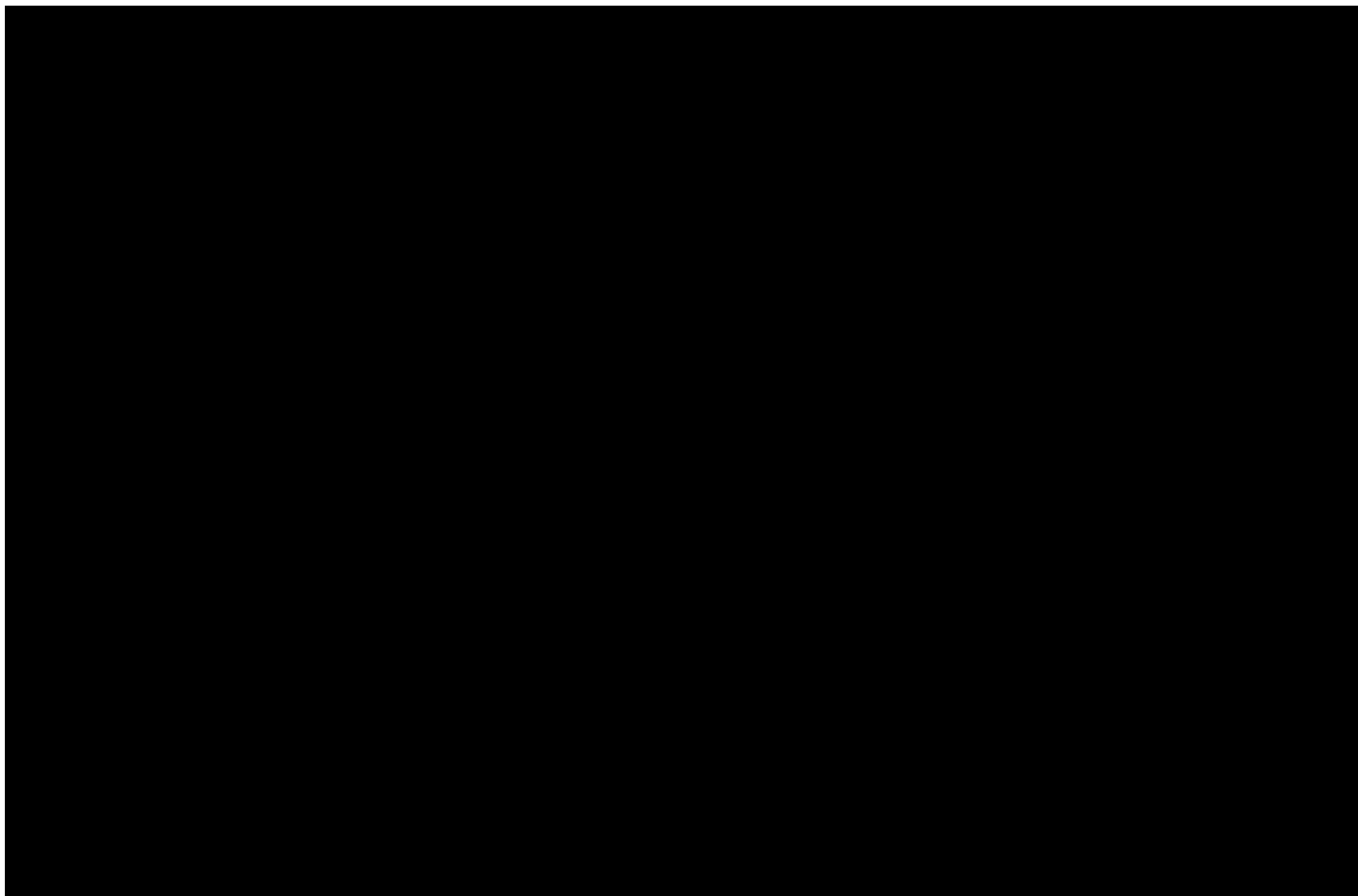
- שמים את המילה לנגד עינינו
- והמציאות הרוחנית מהדדת איתנו
- ומשלחת לנו בצינור שאנחנו את הממ"מ
- את ההשתקפות
"ועֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים"

אם אדם מרגיש שהוא
רוצה להיות מואר **בחסד**
הוא צריך לחשוב על המילה
T.O.C הרבה מאד פעמים
והדעת תפעיל חוק רוחני
מזה ויתחיל לעשות חסדים – הוא יהפוך להיות החסד עצמו

"אילו ידעתי הייתי" – האדם יושפע
מזה ויתחיל לעשות חסדים – הוא יהפוך להיות החסד עצמו

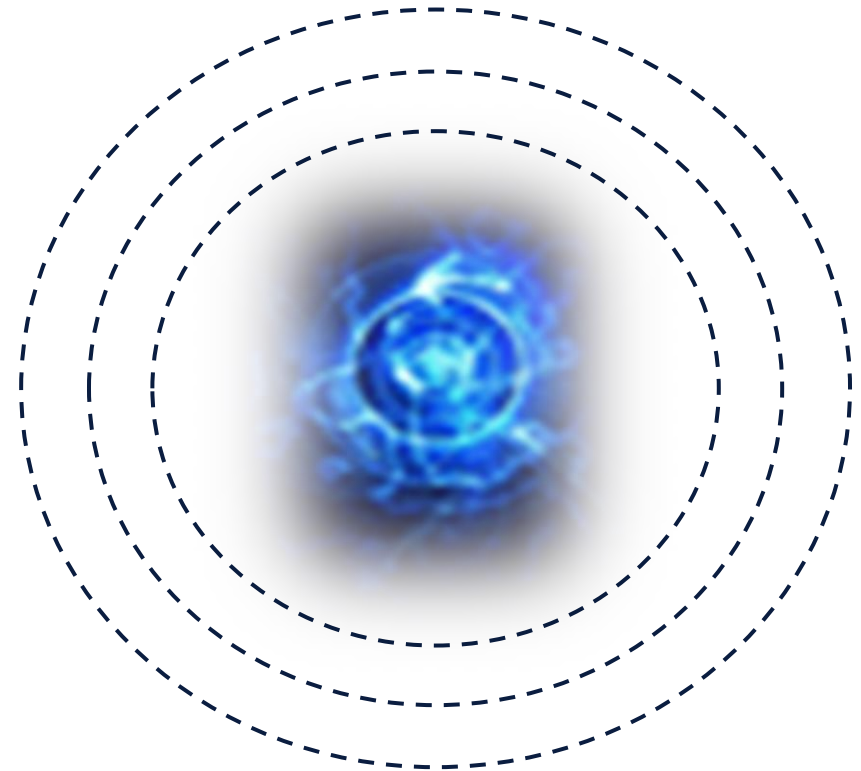
מחקר מורים תלמידים

הקדוש ברוך הוא
מתעצב בביטויי אורו ומהדהד את

ההזדהויות

שלנו
במילים אחרות, מצייר לנו את
תפיסת המציאות בהתאם
למה שאנחנו מזדהים.
ממ"מ
כל אחת מצטייר לה באופן
אידיבידואלי – ה"ארץ" = רצון

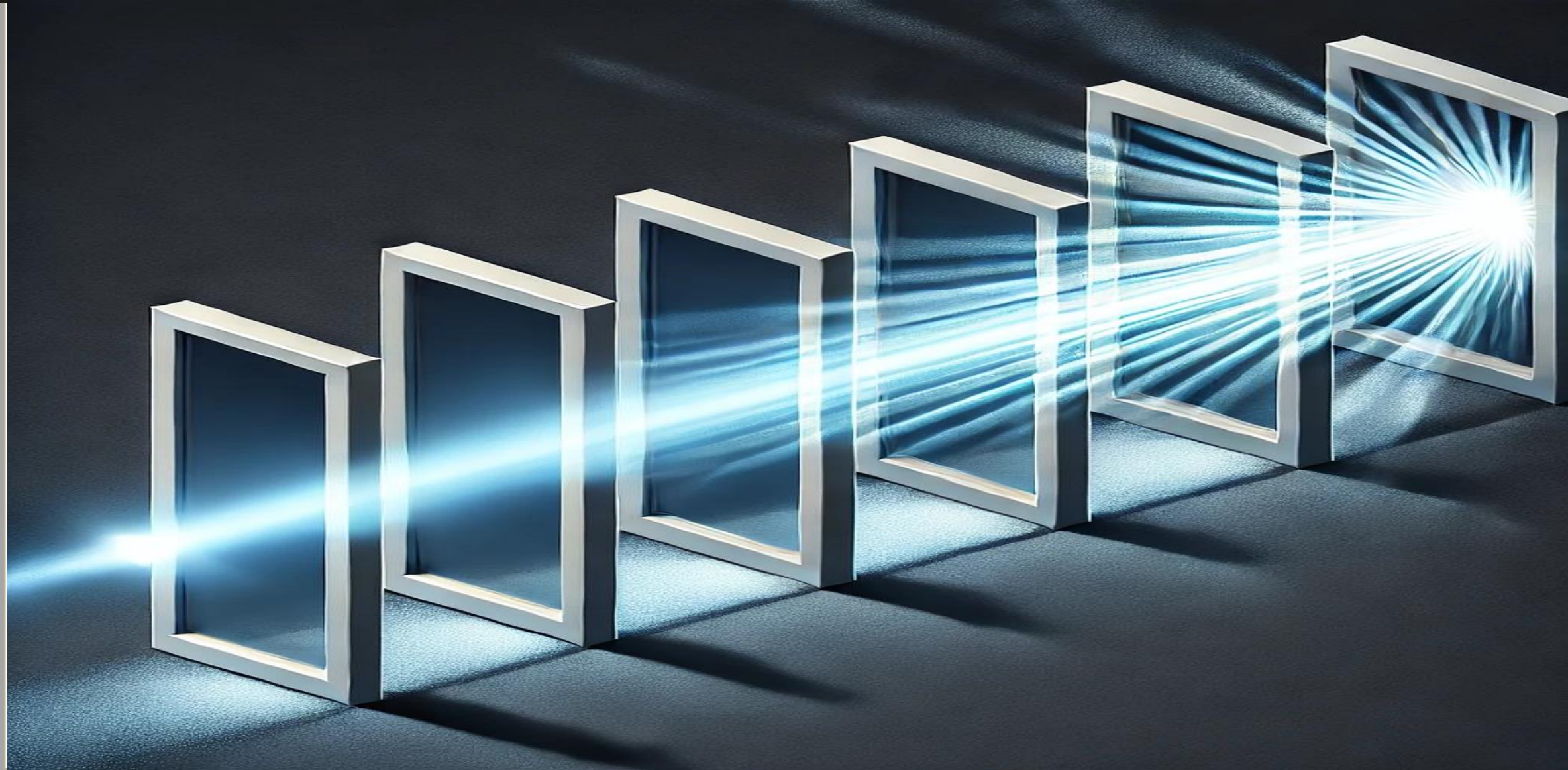
• **מדרגת יחידה (1-5):** כוללת את כל המדרגות הקודמות, חיים למען הכלל, השגות ורוח הקודש

• **מדרגת חיה (1-5):** חיבור עם כל עם ישראל, אהבה שאינה תלויה בדבר•

האור מתתרגם לעולם המחשבה/הרגשים/משמעויות
• **מדרגת נשמה (1-5):** חיבור עם הקדוש ברוך הוא, עונג מאור התורה והאור האלוקי

האור מתתרגם למידות/רגשות
• **מדרגת רוח (1-5):** השתוקקות למפגש עם הקדוש ברוך הוא, תפילות, התבודדות, הגות

גוף/נפש – האור האלוקי מתתרגם בקבלת ביטוי בעולם הגשמי/ בא לידי מעשה / מתגלה בפועל
• **מדרגת נפש (1-5):** רצונות אגוצנטריים, פחדים, תאוות, שיפוטיות•

עם ישראל נקרא מלשון "שררה", שרה אימנו. מלשון "שרים" מלכים" שאילו שלבי תודעה שגוברים על תודעת הכניעה. הפחדים בתודעת הנסתר מתחלקים לפי מצב ההשפעה על תודעת האדם, וסוד זה טמון בחלק שבו מסופר במקרא על שבעת העמים או שבעת עמי כנען, שהם העמים ששכנו בארץ ישראל בזמן יציאת מצרים, ומידם נכבשה הארץ, בידי בני ישראל.

העם היבוסי מלשון **תבוסה** – על האדם להזכיר לעצמו: אני לא נכנע ולא בתבוסה ואני לא מסתכל אחורה, כי פניי מועדות רק קדימה"

העם האמורי מלשון **מורא** – פחד לא נכון – על האדם להזכיר לעצמו, שזה לא נכון לפחד, כלל ואם ישנו פחד, שבאמת קיים בתוכו... עליו למצוא את סוג הפחד, והוא יגלה בעצמו כמה זה שטות שהוא שכנע את עצמו שזה מפחיד.

העם החיתי – מלשון "חיתך ישוב בה" – לא להכנע בפני אנשים או **גופים ששולטים** בתודעת האדם באמצעות טכנולוגיות, כלים, משחקים, מדיה וכו'

העם החיוי מלשון – "חיויא", שמשמעותה נחש – לא להכנע ליצר הרע שמייעץ לאדם לעשות דברים שלא כרצונו, ולהתחבר תמיד למחשבת העוון שאליה יש לחזור.

העם הגרגשי – מלשון **גירוש** – לא להכנע ליצר הרע שממליץ להתגרש, מהילדים, מההורים, מחברים, מהעם, מהעולם, מהחיים, על ידי זה שאומרים, יש תמונה גדולה יותר שאני לא יודע אותה כעת, ולזכור שהבורא הוא רק טוב ומיטיב ובכל דמות שיש בחייכם, הבורא מפעיל אותה עליכם שתגלו מתנות... וקוראי הפוסטים למדו כיצד...

העם הפריזי – מלשון **פיזור** – לא להכנע לכח היצר הרע שגורם לכם להיות **בפיזור דעת**, לרעות בשדות זרים, לחפש תשובות במקומות לא נכונים, כמו סמים, אלכוהול, אנשים לא נכונים ותמיד לחזור לקדושה... לשאול, האם אני חלמתי ללכת לכיוון הזה, כשהייתי ילד? ... ולהבין שהילד שבתוככם, מגיע לו רק שמחה ואנשים טובים מסביבו וסביבה נכונה עבור התפתחותו.

העם הכנעני – **מלשון כניעה**, לא להכנע לכל סוג של הכנעה **וממניפולציה** שהאדם עושה בעיקר על עצמו, כי הוא מאמין למחשבותיו או לדברי אחרים...

י.ה.ו.ה – אור המחיה את הנפש היסודית. (הויה)

לך לך מארצך "וממולדתך" מהטבע המוטבעים בו מלידה

יסוד האש – גאווה, גסות רוח, קפדנות על אדם אחר. הכבוד להתגאות על אחרים, שנאה לזולת שיותר גדול ממנו
מרה אדומה - כבד נגע אדמדם – גאווה, גסות הרוח, כעס, שנאה לזולת, רציחה כשאין עושים רצונו.

יסוד הרוח – מרה ירוקה – **כיס המרה** - שיחה בטלה לדברים של ריכולים, להתחנף, שקרים, לשון הרע

יסוד המים – תאוות ועינוגים – חמדה, גזלה, עד רמת האטב במשרד, בגידה וכו'...

מרה לבנה - ריאות - פועלת על האדם לפיזור הנפש, התרוממות הרוח, אהבה, וחיות. נטיה לתענוגים, תאוות רעות או טובות, מילתא דבדיחותא, וליצנות.

יסוד העפר - מרה שחורה - טחול התרכזות, צמצום המחשבה, ונטיה להתבודדות, עצלות ועצבות, שנאה, כעס, מידות

מי שהמרה שלו יצאה מאיזון, מתחיל ליצור מחלות כמובא בשערי הקדושה למהרח"ו זצ"ל ומפה ניתן גם להבין להפך שמי שעוסק בשינוי יוכל להתרפאות

אז יקרא: **האיש האוהב את מקום האהבה.** " כי יעשה עבודה אמיתית במוח ולב בהתבוננות פרטיות, בהשגה גמורה ובהנחה טובה, ונרגש אצלו הענין ומתעורר בלבו באהבה בבחינת קירוב ודביקות"

הזהר הקדוש מדבר על כל המרות –

תוצאות על העור של האדם.

העור של האדם זה מה שסוגר את האדם, משלים את הקומה של האדם. מבחינת הספירות, העור זו ספירת המלכות. העור זה המקום הכי רגיש שם החיצוניים נאחזים.

לכן כתוב על המלכות, "רַגְלֶיהָ, יִרְדּוֹת מָוֶת" (משלי ה' ה').

הסטרא אחרא נאחזת בסיום של הקדושה

כלפי : עצמי

מחשבה : כעס כלפי עצמי על טעות שעשיתי בעבודה.

דיבור : ביטוי של כעס בקול רם על עצמי.

סוגי מרות (מחלות) : מרה אדומה - כבד (כעס עצמי מוגבר יכול להשפיע על הכבד).

כלפי : זולת

מחשבה : מחשבות של גאווה כלפי עמית לעבודה שאני מרגיש/ה עליון/ה עליו/ה.

דיבור : דיבור בסגנון מתנשא כלפי אותו עמית.

סוגי מרות (מחלות) : מרה אדומה - כבד (גאווה וכעס כלפי אחרים).

כלפי : הקדוש ברוך הוא

מחשבה : תחושת חוסר ערך מול הקדוש ברוך הוא, תחושה שאני לא מספיק טוב/ה.

דיבור : תפילה שמבטאת תחושת חוסר ערך ורחמים עצמיים.

סוגי מרות (מחלות) : מרה שחורה - טחול (תחושות של עצב ודיכאון).

טבלת הזדהות / רצונות

איזה מרה הפעלנו על עצמנו	דיבור	מחשבה	כלפי (עצמי/זולת/הקב"ה)	

כלפי : עצמי

מחשבה : כעס כלפי עצמי על טעות שעשיתי בעבודה.

דיבור : ביטוי של כעס בקול רם על עצמי.

סוגי מרות (מחלות) : מרה אדומה - כבד (כעס עצמי מוגבר יכול להשפיע על הכבד).

כלפי : זולת

מחשבה : מחשבות של גאווה כלפי עמית לעבודה שאני מרגיש/ה עליון/ה עליו/ה.

דיבור : דיבור בסגנון מתנשא כלפי אותו עמית.

סוגי מרות (מחלות) : מרה אדומה - כבד (גאווה וכעס כלפי אחרים).

כלפי : הקדוש ברוך הוא

מחשבה : תחושת חוסר ערך מול הקדוש ברוך הוא, תחושה שאני לא מספיק טוב/ה.

דיבור : תפילה שמבטאת תחושת חוסר ערך ורחמים עצמיים.

סוגי מרות (מחלות) : מרה שחורה - טחול (תחושות של עצב ודיכאון).

"תולה ארץ בלימה"

(איוב כו ז)

אין העולם מתקיים אלא במי **שבולס** פיו בשעת מריבה

(שערי קדושה, המקובל חיים ויטאל)

ברגע **שהתודעה תהיה צרופה** אף אחד לא יחשוב אחרת מהבורא
 " וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת יְיָ
 כִּי כֹלֶם יִדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטִנָם וְעַד גְּדוּלָם נֶאֱמַר יְיָ " ירמיהו ל"א:ל"ג

כעת שהתודעה לא צרופה הכוונה שהיא מהולה ביצר הרע המושך חזק לעבר גשמיות
 והרצון לקבל לעצמו,
 גם זה תודעה אבל היא לא צרופה, היא לא מזוככת כי חלקה לוקח לכיוונים הופכיים
 מרוחניות

" וצִרְפָּתִים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנִיתִים כְּבָחוֹן אֶת הַזָּהָב " זכריה י"ג:ט

זה אומר שהקב"ה עם חלוק הזמן יביא אותנו לתודעה צרופה כמו של צדיקים שיקיימו
 "שיויתי השם לנגדי תמיד"

כז. בליקוטי תנינא תורה ה' כתב וז"ל:

העיקר הוא האמונה. וצריך כל אחד לחפש את עצמו ולחזק את
 עצמו באמונה... ועל כן כשאין מועיל קול צעקה מחמת נפילת
 האמונה, אזי צריכין לצעוק מן הלב לבד, בלי קול, רק מעומקא
 דלבא, ועל ידי זה נתגלין העצות כנ"ל, שהם בבחינת "מים עמוקים

- אנחנו כרוכים וקשורים באין סוף ולכן הכל נמצא בתוכנו יש בנו את כל המצבים והרבדים ואפילו את עצמות הבורא. המהות, המהות, המהות, הפנימית ביותר, זה עצמות הבורא.

כל מה שאי פעם נוצר, ייוצר ונמצא כעת, יש לנו הרגש כלפי. **היה, הווה, יהיה.**
כמו שבעולם העליון אנשים שחוו מוות קליני, מיד שואלים את השאלה ומיד הם חווים את התשובה.
"וְהָיָה טָרֶם יִקְרְאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה" ישעיהו סה, זה בא תמיד ביחד.

שרה פון שורצה - חווית סף מוות - NDE

... הורדה ⬇ שיתוף 292

נרשמת כמנוי IANDS-ISRAEL 2.85K מנויים

- ההרגש ישר נוגע במקום שהוא מעל המילים.
- ההרגש תמיד יהיה קשור לאחדות
- להרגש אין בכלל הסבר, זה נשאר בגדר הלב

שלילת ההגשמה

כמוֹבֵן שֶׁחַיִּיב לִהְיוֹת אֶת הַדְּבָרִים מִגִּשְׁמִיּוֹתָם, הוּא הַתְּנַאי הַכִּי עִיקְרִי וְהַכִּי הַכְּרָחִי

בְּלִימּוּד הַקְּבִלָּה, כְּמוֹ שֶׁהַזְהִיר הַרְשָׁב"י לְהַחֲבִירֵיָא (תִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן ע' דף קכ"א ע"א)

בְּהַכְנֵס לְאִידְרָא זֹוּטָא, בְּהַבִּיאוֹ לַעֲנִין זֶה אֶת הַפֶּסוּק (דְּבָרִים כ"ז ט"ו) ד"אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר

יַעֲשֶׂה פֶסֶל וְכו' ע"ש. אֲמֵנָם אֵל יִמְנַע הָאָדָם מִלְּלַמּוּד אֶת תּוֹרַת הַסּוּד, מִפְּנֵי הַפַּחַד שֶׁמֶּא

יִגְשֶׁם, דָּאם כֵּן הִי' צָרִיךְ שִׁיבְרַח מִלְּלַמּוּד גַּם אֶת הַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, מִפְּנֵי שֶׁגַּם הִיא לְכַאוּרָה

תְּגִשִּׁים מְאֹד אֶת הַבּוֹרָא ית', בְּאוֹמְרָה וִירַד ד', וַיַּעַל ד' וְכו', וְכַשֶּׁם שֶׁשֶּׁם יִפְשִׁיט הַדְּבָרִים,

כֵּךְ יַעֲשֶׂה בַּחֲכֵמַת הַקְּבִלָּה. וְאֲמֵנָם עֵצֶם הַהַפְשָׁטָה מִפּוֹרֶשֶׁת בַּתּוֹרָה, כְּדַכְתִּיב (דְּבָרִים ד' ט"ו)

"כִּי לֹא רָאִיתָ כָּל תְּמוּנָה", וְכַתִּיב (יִשְׁעִי מ' כ"ה) "וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי וְאֲשׁוּה". – וְאֲמֵנָם כְּמוֹבֵן

שֶׁיִּשְׁמַע לְהַבִּיאוֹ לַעֲנִין הַדְּבָרִים הַיִּיחִידִים בְּרִיּוּנֵי יֵשׁ וְיִוֵּלֵת רַלֵּי לְדִמְיוֹתָם רְאִיזָה עִוְרָה וְיִמְשִׁל

סוד פנימיות השינה - דביקות ב"אין" הנעלם
למעלה מן התנועה

(יג) ראשית כח התנועה הוא במחשבה,
 שמתנועעת בכל עת, ובחיצוניות
 נגלה הדבר בעינים שמתנועעת בכל עת, וכאשר
 האדם מדבק עצמו בעולם שלמעלה מן התנועה
 אזי כולל מחשבתו באין העליון, ועד כמה
 שאפשר נמנע מן תנועת המחשבה, וזה אינו
 נעשה ע"י מיקוד המחשבה בענין מסוים, אלא זה
 נעשה על ידי כלילת כח החשיבה באין הנעלם
 שלמעלה מן התנועה ולמעלה מן השגת
 המחשבה. וככל שהאדם קרוב יותר לנקודת

העצם, כן חושב פחות, והוא סוד פנימיות השינה,
 שהוא מעין המצב שבו היו נמצאים הנבראים
 בשעת הנבואה כמ"ש הרמח"ל, והוא ביטול כל
 החושים, וכן כח החשיבה לנקודת העצם, כי כל
 חוש הוא ענין של השגה, והוא מוריד את האדם
 מן הדביקות באין הנעלם הבלתי מושג.
 (ספר האמונה עמ' קעט) (רכח)

הקדוש ברוך הוא

קדוש - מובדל ומופרש

ברוך- חיבור

הוא- משמעותו

"ושכנתי בתוכם" – להשכין את כח החיים באדם.

הקדוש ברוך הוא אומר:

- אתם נמצאים בתוך עולם
- אני המאגר של התודעה
- אני המאגר של החיים
- תניעו את הכח שלי אצלכם
- תמשכו אותי אליכם
- תמשכו אותי לתוך החיים
- תדאגו שאיכשהו אני אגיע לחיים פה

"הבורא רוצה לעשות דירה בתחתונים"

ואף הרגלים אינן ברשותו של אדם - מקרא מלא
 הוא: "מה' מצעדי גבר, ואדם מה יבין דרכו".
 האדם חושב, שהוא הולך לכאן או הולך לשם,
 אולם "מה' מצעדי גבר, ואדם מה יבין דרכו": הוא
 בעצמו אינו מבין את דרכו ואינו יודע להיכן הוא
 הולך, אלא הקב"ה נותן לו את המחשבה לילך
לכאן או לשם - "מה' מצעדי גבר". זהו מושג של
 מחשבה. לכאן נראה שכשהאדם הולך - הוא
 ההולך. אולם, "מה' מצעדי גבר" - הקב"ה נותן
לו זאת במחשבה. יש שהקב"ה נותן לו זאת
בדיבור, ויש בעשייה, כמו המעשה של ירבעם
 שנאמר בו "ותיבש ידו", שזה כבר ענין של
 מחשבה. "מה' מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו" -

מקור: האדרת והאמונה / האדמו"ר מפוריסוב

כל דבר שאנחנו מסתכלים עליו יש לו **הרגשים** שקשורים לאחדות הפשוטה

הרגש = אינסטינקט רוחני לדעת מהו הדבר עצמו. בלי להעביר אותו תהליך של עיבוד שכלי

כשאנחנו עושים **הרגש הזולת** על משהו, עלינו להגיע למצב:
שאנחנו אומרים לעצמנו :

1. אני **לא רוצה** לקבל מידע **מהשכל**
2. אני **לא רוצה לשמוע** מה נאמר
3. לא מעניין אותי איך השם של הדבר
4. אני מוחק כל מחשבה שמגיעה לי ממה שאני יודע מקודם
5. אני לא מקבל קול "מוקלט" שמנהג אותי ושייך לאדם אחר.
6. אני רק מתחבר אל הלב. **מניח את התודעה שלי על הלב**
(ישנם ארבעה סוגי קולות: קול ששומעים, קול מחשבות, קול פנימי ביוכימיה, קול דממה דקה)

ל. ובלקוטי תנינא, תורה פב', כתב וז"ל:

וזה פירוש מחשבה - 'חשוב מה', כשתקשר תמיד במחשבתך אלקותו וזה בחינת "מלך אסור ברהטים" - ברהיטי מוחין דילך, וזהו "ושבית שביו" שתמשיך "מה" בתוך מחשבתך שתקשר אלקותו במחשבתך, כי כל דבר שנמשך ממקום גבוה נקרא שבי, כמו שכתוב "עלית למרום שבית שבי". ועי"ז יתבטלו כל המלחמות וכל הרצונות נגד רצונך. עכ"ל.

הרב אלון ענוה

AlonAnava.co.il